

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Величка Цанова

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора Р. Г. С.
като разгледа докладваното от Пламен Дацов Въззивно частно наказателно дело № 20231000600946 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.436, ал.2 НПК.

Процесното дело е иницирано по частна жалба, депозирана от адв.В. – защитник на осъдения В. Н. Б. срещу протоколно определение №3556/20.07.2023 год. по ЧНД№3204/2023 година по описа на СГС-НО, 36 състав, с което е оставена без уважение молбата на В. Н. Б. с ЕГН***** за съдебна реабилитация по всички осъждания като неоснователна. Сочи се, че са събрани достатъчно доказателства, от които е видно, че осъденият е имал добро поведение след изтърпяване на наказанията си. По отношение на свидетелските показания, според жалбоподателя, неправилно съдът е приел, че свидетелят е в служебна обвързаност с молителя. В допълнение се отбелязва, че наличието на досъдебно производство не може да се разглежда във вреда на осъдения. С оглед на гореизложеното се моли за отмяна на атакуваното определение и постановяване на решение, с което да се уважи молбата за съдебна реабилитация, тъй като са налице предпоставките, залегнали в закона за това.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните достигна до следните фактически и правни изводи:

Частната жалба е допустима с оглед спазване срок и процесуална легитимация, а по същество е основателна.

Първостепенният съд неправилно и незаконосъобразно не е допуснал съдебна реабилитация, като мотивите на настоящата инстанция за това са следните:

От приложената по делото справка за съдимост и копия от бюлетини се установява, че В. Н. Б. е осъждан както следва:

1. По НОХД № 1880/2005г. по описа на СГС с присъда от 08.07.2005г. влязла в сила на 25.07.2005г., Б. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 2, т. 2, вр. чл. 61, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „Поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“ за срок от 1 година;

2. По НОХД № 495/2007г. по описа на ОС - гр. Благоевград е било одобрено споразумение от 26.07.2007 г., което е влязло в сила на същата дата, като Б. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 244, ал. 1, вр. чл. 243, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като му е било наложено наказание „Пробация“ с пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца обществено полезен труд, ведно с 10 процента удръжки от трудовото му възнаграждение.

3. По НАХД № 514/2008 г. по описа на РС - Благоевград, с решение от 12.05.2008 г., в сила от 19.06.2008 г. Б. е признат за виновен за престъпление по чл. 314, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е освободен от наказателна отговорност и му е била наложена „глоба“ в размер на 700 лв. на основание чл.78а от НК.

4. По НОХД 274/2009г. на РС - Сандански е било одобрено споразумение от 28.04.2009г. с определение на съда, влязло в сила от същата дата, като Б. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4, т. 5, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, изпълнението на което е било отложено за срок от 3 години. Било е приспаднато и времето, през което лицето е било задържано под стража в рамките на производството.

5. По НОХД № 466/2010г. по описа на ОС - Благоевград е било одобрено споразумение с определение от 31.01.2011 г., влязло в сила на същата дата, като Б. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 244, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца, изпълнението на което е било отложено за изпитателен срок от 3 години. Било е определено и общо наказание по посоченото производство по НОХД № 495/2007г. и НОХД № 274/2009г., а именно 10 месеца „лишаване от свобода“ изпълнението на което е било отложено за изпитателен срок от 3 години.

6. По НОХД № 1885/2013г. по описа на РС - Благоевград, с определение от 21.10.2013г. е било одобрено споразумение, определението е влязло в сила на същата дата и Б. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 10 месеца.

7. По НОХД № 1640/2014г. по описа на РС - Благоевград, с определение от 18.11.2014 г. влязло в сила на същата дата е било одобрено споразумение, като Б. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 243, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и му е наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца.

8. По НОХД № 29/2015 г. по описа на РС - Благоевград, с определение от 13.01.2015г., влязло в сила на същата дата е одобрено споразумение, съгласно което В. Б. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и му е наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца.

9. По НОХД № 571/2015г. по описа на РС - Благоевград, с определение от 18.03.2015г., влязло в сила на същата дата, Б. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, като отново му е наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца.

10. Последното осъждане на В. Б. е по НОХД № 248/2018г. по описа на Специализирания наказателен съд - закрит, като с определение от 06.02.2018г., влязло в сила на същата дата, Б. е признат за виновен в извършването на две престъпления по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. За двете престъпления е определено едно общо наказание на основание чл. 23 от НК, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 5 месеца, като е постановено същото да бъде изтърпяно при строг режим. Приспаданото е времето през което лицето е било задържано под стража от 09.11.2016г. до 08.06.2017г., като наказанието е изтърпяно на 23.08.2019г., когато е бил освободен от местата за лишаване от свобода.

Правилно първият съд е преценил, че реабилитация по съдебен ред може да иска само осъждано лице, поради което основателно е съобразил и важното обстоятелство по отношение на допустимостта на молбата свързана с това, дали е настъпила реабилитация по право относно визираните осъждания. Последното е така, защото искането може да бъде разгледано единствено, ако е налице правен интерес, тъй като ако е налице реабилитация по право е безпредметно разглеждането на реабилитация по съдебен ред.

В контекста на горното правилно и законосъобразно решаващата инстанция е изследвала задълбочено всички осъждания на молителя като е заключила, че по отношение на В. Б. не е настъпила реабилитация по право по чл.86 от НК.

С така посоченият извод и настоящата инстанция се съгласява като изцяло се солидаризира с анализа за това като не намира какво повече да добави към същия. Факт е, че след осъждането му по НОХД № 495/2007 год. по описа на ОС - Благоевград и преди изтичането на сроковете по чл. 86, ал. 1 т. 2 и т. 3 от НК жалбоподателят е извършил други умишлени престъпления от общ характер, наказуеми с лишаване от свобода, за които е бил

признат за виновен и осъден - следващите девет осъждания посочени в справката му за съдимост.

Именно с оглед отбелязаното, първата инстанция резонно е взела предвид това, че по отношение на осъжданията не е настъпила и реабилитация по чл. 88а от НК, тъй като се касае за няколко на брой такива за престъпления, за които лицето не е реабилитирано. Последното се основава на законосъобразната преценка, че предвид разпоредбата на чл. 88а, ал.4 от НК, осъжданията за тези престъпления и последиците от тях се заличават след изтичането на предвидените срокове за всички осъждания. В тази връзка първата инстанция основателно посочва, че доказателството, че не е настъпила пълната реабилитация по право е фактът, че за осъждането на В. Б. по НОХД № 248/2018 год. по описа на СНС - закрит не е изтекъл 10 - годишният срок по чл. 88а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, който е започнал да тече от 23.08.2019 год. и който би следвало да изтече на 23.08.2029 год. Тоест, както правилно отбелязва СГС, след като към момента не са изтекли сроковете по чл. 88а от НК за всички осъждания на В. Б., то очевидно предвид цитираната разпоредба на чл. 88а, ал. 4 от НК не е настъпила пълна реабилитация по право.

Следващият резонен въпрос, който възниква, е дали при няколко осъждания е възможна съдебна реабилитация? В този случай положителният отговор е утвърдителен поради обстоятелството, че за да настъпи пълна реабилитация по право, е необходимо да са изтекли сроковете за всички осъждания, което към момента обективно още не се е случило. От друга страна, напълно основателно първата инстанция е обърнала внимание на това, че съгласно чл. 88а, ал. 4 от НК в случаите на извършени няколко престъпления, за които не е настъпила реабилитация, както вече бе отбелязано, не е възможно да настъпи абсолютна реабилитация само за някои от престъпленията, а за други да не настъпи като в тази връзка правилно СГС е цитирал и съответната практика на ВКС, която е в контекста на последния извод. Именно поради тази причина, след като към момента молителят В. Б. не е реабилитиран по право за описаните осъждания, то за него съществува правен интерес да иска постановяването на съдебна реабилитация относно тези осъждания.

На следващо място и във връзка с чл. 87, ал. 1 от НК първата предпоставка за допускането на съдебна реабилитация е да са изтекли три години от изтичане срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание, респ. да е изтекъл тригодишен срок от изтърпяването на наложеното с присъдата наказание.

Тук правилно и законосъобразно решаващата инстанция акцентира на обстоятелството, че когато присъдите са повече от една и когато наказанията по предходните присъди са били вече изтърпени, какъвто е процесният случай, срокът по чл. 87, ал. 1 от НК започва да тече от изтърпяване на наказанието по последната присъда като в тази връзка има множество съдебна практика, която е цитирана съответно от първия съд. Последното изтърпяно от осъдения В. Б. наказание е това по последната по време постановена спрямо него присъда, а именно - една година и пет месеца „Лишаване от свобода“, наложено му по НОХД №248/2018 год. по описа на СНС - закрит, което е изтърпяно на 23.08.2019 год. Тригодишният срок по чл. 87, ал. 1 от НК е започнал да тече

именно от тази дата и съответно е изтекъл на 23.08.2022 г. В този тригодишен период от време, а и след това жалбоподателят не е бил осъждан с влязъл в сила съдебен акт за друго престъпление, включително и такова, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание.

С всичко гореизложено свързано с формалната предпоставка за съдебна реабилитация настоящата инстанция изцяло се солидаризира като анализ от първата инстанция.

Не така стоят нещата, обаче, по отношение на изводите на СГС за наличието на втората законодателно предвидена предпоставка, а именно тази визирана в чл.87, ал.1, т. 1 от НК - наличието на добро поведение след последното му осъждане, респективно след последното изтърпяно от него наказание лишаване от свобода.

Решаващата инстанция се е позовала на това, че от постъпилата справка по делото от Софийска градска прокуратура с вх.№65203/10.07.2023 год. се установявало, че срещу Б. и други лица е била депозирана жалба от Ц. В. С. в ЕД "БОП".

Действително факт е, че на 03.02.2023 год. е било образувано наказателно производство с постановление на Софийска градска прокуратура за престъпление по чл.214, ал.2, т.2 вр. чл.213а, ал.3, т.6 вр. ал.2, т. 1 вр. ал.1 от НК, но както сам първият съд отбелязва, до момента липсват данни производството да е приключило с окончателен съдебен или прокурорски акт. По същата тази пр.пр№844/2023г. по описа на СГП няма привлечени като обвиняеми лица, включително и жалбоподателят. В този смисъл е недопустимо, това производство да се вменява във вреда на Б. и да се характеризира като факт за липса на добро поведение.

Въззивният състав не може да се съгласи и с това, което е отбелязала първата инстанция като основание за отказ от съдебна реабилитация за налична справка от НСлС, според която срещу Б. има и друго неприключило наказателно производство, образувано на 05.02.2016 год. за престъпление по чл. 142, ал. 1 от НК и по чл.213а, ал.2, т.2 от НК. Факт е, че такова производство е налично като то е висящо от 2016 година, което също е основание за коментар във връзка с изтеклия период от време и дали влиза в рамките на разумния такъв, но тъй като не е по съществото на делото и е ирелевантно в процесния случай този съдебен състав няма да коментира, но следва да се има предвид, че същото е образувано преди 2019 година, която година има отношение към настоящата съдебна реабилитация, както вече бе посочено. Последното е така, тъй като законодателят е имал предвид, че доброто поведение следва да се изследва именно след последното осъждане (отбелязано от първият съд, което от своя страна влиза в противоречие с крайния му извод за това), тъй като в противен случай се обезмисля и самият текст, допускащ съдебна реабилитация.

На следващо място, първата инстанция е приела, като е цитирала съдебна практика, че не може да се приеме, че е налице втората изискуема предпоставка по чл. 87, ал. 1, т. 1 от НК, доколкото образуваните наказателни производства срещу Б. не са приключили. Както вече бе отбелязано едното от производствата е без повдигнато обвинение и в този смисъл жалбоподателят не се води обвиняем по същото. По отношение на другото стана ясно, че е

от 2016 година и действително е, че същото не е приключило, но не е образувано след изтърпяване на последното осъждане, което е 2019 година. Действително, законът не отговаря на въпроса – как следва да се постъпи при наложени наказания с две или повече различни присъди, но това го коментира самата съдебна практика запълваща празнината оставена от законодателя. Същата тази съдебна практика приема, че тригодишния срок по чл.87, ал.1 НК започва да тече от изтичане срока на наложеното с последната присъда наказание, когато присъдите са повече от една – в този смисъл е Определение №590-77г. на ПНО на ВКС.

На следващо място, видно от справка от НОИ, а и от представените пред първата инстанция доказателства от защитата е, че Б. има регистрирани трудови договори и работи, занимава се активно със спорт и допринася за развитието му. Представени са благодарствени писма и сертификати за награди и постижения. Такива положителни данни са събрани от разпитания по делото свидетел А. И. като настоящият състав не може да приеме становището на първата инстанция, че този свидетел е в служебната свързаност и зависимост с молителя и има отношенията на подчиненост, поради което и показанията му не могат да се приемат за напълно обективни. Последното е така, тъй като от една страна няма данни за такава подчиненост поради простия факт, че към настоящият момент и двамата съвместно управляват дейността на фирмата, а от друга страна съпругата на свидетеля е собственик на въпросната фирма. В допълнение, отношение на зависимост се доказва по реда предвиден за това в НПК. По настоящото дело не са събрани доказателства установяващи предубеденост и зависимост на посочения свидетел, за да бъде изключен от доказателствения материал. Именно поради тази причина изводът на първата инстанция за това се явява голословен и не може да бъде подкрепен.

По отношение на следващата законова предпоставка, която се изисква да бъде изпълнена, за да бъде постановена съдебна реабилитация по чл. 87, ал. 1, т. 2 от НК - вредите от престъпленията да са реално възстановени, също е налична. От материалите по делото се установява наличието на доказателства за възстановените имуществени вреди от престъпленията, тъй като по делата, по които е било сключено споразумение, по аргумент на чл.381, ал.3 от НПК е налице презумпция, че имуществените вреди от престъпленията са били възстановени.

Налице е и последната изискуема от закона предпоставка, визираната в чл. 87, ал. 3 от НК. Според същата, когато наред с наказанието лишаване от свобода е наложено наказание лишаване от права по чл. 37, т. 6- 8 НК или пробация, следва да е изтекъл срокът и на това наказание, а ако е наложена глоба, тя да е изплатена.

Видно от материалите по делото, не са представени доказателства относно заплащането на глобата, която е била наложена на В. Б. по НАХД № 514/2008 год. по описа на РС-Благоевград. В случая, както правилно е отбелязал решаващият съд, предвид ТР № 2 от 28.02.2018 год. по т.д. № 2/2017 год., ОСНК на ВКС, следва да се изчислят погасителните срокове. От материалите по делото и изисканата от първия съд информация от НАП, ТД - София, офис Благоевград, се установява, че по отношение на жалбоподателя, вземането по

отношение наложената му административна глоба от 700 лева по НАХД №514/2008 год. по описа на РС - Благоевград, е било прекратено поради изтичане на 10 годишен давностен срок с Разпореждане за прекратяване изх. № С190001- 035 - 0047090/11.01.2019 год., като не се сочи да е било образувано изпълнително производство.

Същата глоба не е била заплатена от Б. и по образуваното производство пред РС - Благоевград, което се установява от постъпилото писмо по делото пред първата инстанция.

В тази хипотеза, както правилно е отбелязал СГС, когато е наложено наказание глоба по реда на чл. 78а от НК, същото не е било изпълнено и за събирането не е било образувано изпълнително производство, реабилитацията е допустима след последователното изтичане на давността за изпълнение на глобата и едногодишния срок (ТР № 2/2018 год. на ОСНК на ВКС, т. 7 и 8). С оглед на това, че в случая е налице информация за изтекъл 10 - годишен давностен срок и вземането е прекратено, то правилно СГС е заключил, че следва да се приеме, че за това наказание са изтекли сроковете на 11.01.2020 год.

Имайки предвид всичко гореизброено, жалбата на В. Б. срещу отказа на СГС за постановяване на съдебна реабилитация по всички негови осъждания до сега, следва да се уважи, а определението на първоинстанционния съд да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

Мотивиран от така изложеното и на основание чл.436, ал.3 вр. ал.2 НПК, 8 състав на САС - НО,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение №3556/20.07.2023 год. по ЧНД№3204/2023 година по описа на СГС-НО, 36 състав, с което е оставена без уважение молбата на В. Н. Б. с ЕГН***** за съдебна реабилитация по всички осъждания

ДОПУСКА съдебна реабилитация на основание чл.87 НК по отношение на всички изброени в настоящото решение

осъждания на В. Н. Б. с ЕГН*****.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____